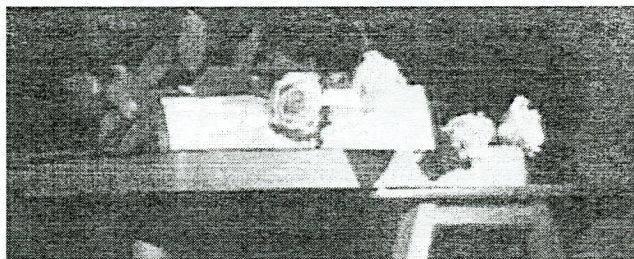

VĚTRNÍK

Ročník XXXI

Pátek 20. října 2000

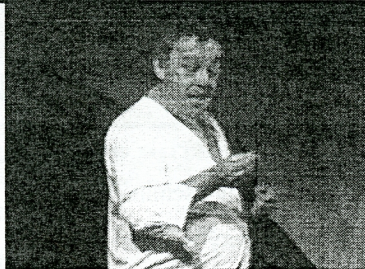
Program na dnešek

9:00	KPR	spořitelna
9:30	rozborový seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	
13:00	Kurz režisérů SČDO	sokolovna
13:30	loučení s DS Krakonoš	malý sál
14:00	KPR	spořitelna
14:30	Větrovanka	před divadlem
14:30	vítání DS Ořechov	na MěÚ
15:00	vítání DS Ořechov	před divadlem
16:00	DS Brněnec Monsieur Amédée	velký sál
19:30	DS Brněnec Monsieur Amédée	velký sál
22:00	zasedání poroty	kužárna
22:00	KPR	půdička
22:30	společenský večer	hasičovna

Recenze

Vysocký soubor nás potěšil volbou hry V. K. Klicpery Potopa světa. Hráló se v úpravě Karla Vettera podle patnáctého dotisku DILIA z roku 1976. Tyto dotisky DI-

LIA byly vydávány dvacet let a dotisk první (1954) má poznámku: „V této úpravě provedeno na Festivalu lidové umělecké tvořivosti v Realistickém divadle Zdenka Nejedlého studenty První jednatileté školy v Praze dne 20. října 1953.“ Alespoň 300 inscenací zásobila touto úpravou DILIA. V pozdějších

vydáních už poznámka chybí a není tam popsán

ani charakter textových úprav. Týkaly se a) krácení a přeskupování replik, b) úpravy jazyka včetně přepisu Klicperova slovosledu, c) rozšiřování replik o překladatelovy doplňky a jeho přidání scénické poznámky. Největším zásahem do Klicpery byla samozřejmě úprava slovosledu. Jeho moderní forma značně poškozuje krásný dojem z Klicperova poetického jazyka. Jeho stopu už nesou jenom roztomilé drobnůstky jako jsou například oslovení „mé

jehňátko, můj karafiátku, má hrdličko!“ v partu Josefa Hejrala. A to je pro mne hřích souboru, když si před-

stavuji, jak krásně mohl Klicpera z jeviště zaznít v původní verzi. Který jiný soubor by spíše měl prokázat poetičnost klicperovského jazyka

nežli DS Krakonoš, který je vyškolen na lidových textech souborského divadla. Režisér Jan

Hejral by nepochybně vtipné škrtky dokázal udělat i v něm. Soubor volbou Vetterovy úpravy poněkud oslabil využití svých schopností a možností. Herci se podělili o role převážně podle svého fyzického typu a herecky vyzkoušeného rejstříku prostředků. Převážně se na jevišti pohybovali se značnou dávkou samozřejmosti a přirozenosti. Souhra v misescénách vycházela výrazně a se smyslem pro proměnlivost obrazu. Bylo to tedy herecké divadlo, které režijní vedení skrývalo v hereckých výkonech. Není vinou souboru, že druhá půle

představení neudrží míru zajímavosti, protože jí touto vlastností nevybavil autor: situace se už jen opakují nebo dohrávají. Soubor ovšem představení úspěšně dotáhl ve standardu své úrovně. Vošoust v podání Roberta Nesvadby nelsleivil ze své bezprostřednosti a

s a m o -
z ř e j m é
e x i s t e n -
c e n a
s c é n ě ,
Ž i t o b í -
l e k J o -
s e f a
H e j r a l a
n e z t r a t i l

na živé vynalézavosti své drobnokresebné a citlivé kreace, Honza Ing. Ivana Hanuše si zachoval svou spontánní a vůči partnerům velmi citlivou hereckou vynalézavost. Publi-

k u m v e č e r n í -
h o p ř e d s t a -
v e n í s e p r á -
v e m c í t i l o
s p o k o j e n é a
u p ř í m n ě s e
b a v i l o .

Jiří Hraše

Vysočtí opět ve Vysokém

(už to opravdu přehánějí)

Anketa mezi členy DS Krakonoš vystupujícími v Potopě V. K. Klicpery, jimiž jsou Dorotka Svata Hejralová, kvůli které se to všechno přitrefí, pohůnek pivoďas Honza Ing. Ivan Hanuš, podezíravý sedlák a hospodář Vošoust Robert Nesvadba, lakomý soused Kořínek Jaromír Pecák Vodsedálek, parukatý učitel mládeže Žitobílek Josef Hejral, nedozrálý kancelářský karabáčník a milovník Lichotil Martin Hnyk.

První otázka: Co byste dělali den před potopou, která by měla přijít na sto procent?

Druhá otázka: Pokud byste měli možnost nasednout do nějakých necek, koho a co byste si vzali s sebou?

Svatka Hejralová: 1. Celý den před potopou bych se chystala na to, abych ji přežila. Sehnala bych si pořádné velké necky. 2. Naložila bych do nich děti a spoustu jídla...

Ivan Hanuš: 1. Kdybych věděl, že na druhý den najisto přijde potopa, snažil bych se vybudovat

záchranné zařízení, ale ne na bázi necek. Ovšem při mé technické zdatnosti by určitě nevydrželo ani přílivovou vlnu z přehradu. Ten výsledek by byl stejně špatný. 2. Vzal bych si nějakého dobrého partáka pro přežití a pro dlouhou chvíli z knihovny romány Frederyka Forsytha, ten v nich vyřešil všechno.

Robert Nesvadba: 1. Povešeli bych se s kamarády. 2. Určitě bych si vzal s sebou do necek dceru a dobrou náladu.

Jaromír Vodsedálek: 1. Asi bych si připravoval nějaké ty necky, i když si myslím, že by to bylo stejně beznadějně. A možná bych roztočil, co mám. 2. Každopádně něco k jídlu a pití a zřejmě manželku, koho jiného. To musím říct, že? A určitě bráchu, abych měl s kým zpívat.

Martin Hnyk: 1. Vzhledem k tomu, že jsem ještě ve vývinu a tudíž nenasytný, celý den před potopou bych jedl. 2. A co do necek? Plný necky „žrádla“. A za ně na špagátek pět kachen (a nůž), až dojdou zásoby...

Josef Hejral st.: 1. Chválabo hu nikdo neví, kdy bude poslední den. Asi bych blbnul... 2. Křesadlo, které si bere s sebou Robert, je dobrý nápad, protože

potopa vždycky pomine, a pak je třeba získat oheň... I když zase necky by byly málo... No ale pro případ záchrany i nějakou ženu na rozmnožení lidského rodu. Anebo svou vlastní. Kdyby přišel konec, tak pro oba najednou...

A ještě režisér **Jan Hejral**: 1. K tomu ti řeknu jenom to, že všechno má svůj čas a co přijde, přijde. 2. Vzal bych s sebou celou rodinu, úplně celou, a přátele, kteří mi v životě hodně pomohli, a ještě další lidi, které bych tam uvezl.

Protože až na jednoho jsou všichni účinkující s prominutím známé firmy, poprosila jsem o krátký rozhovor Martina Hnyka, pro něhož je Potopa premiérou.

Pane Hnyku, kdo vás odhalil jako herce?

Vloni o přehlídkových večerech jsem v hasičárně dělal Mrazíka. Ochotníci to zahlédli a učinili mi nabídku.

Váhal jste?

Váhal jsem v tom smyslu, že jsem nevěděl, co to znamená. Samozřejmě jsem chtěl hrát, ale také jsem se bál.

To jste opravdu nikdy nehrál? Ani ve škole?

Ne, ale vždycky jsem měl touhu předvádět se – ve škole, kde-

koliv. Ta se mi v případě Mrazíka stala „osudnou“.

Pane kancelářský, co děláte v civilním životě?

Ošetřovatele v místním zemědělském družstvu.

A máte nějaké koníčky?

Koníčky ne, ale občas mě to popadne a já vezmu kus dřeva a udělám poličku, nebo obrázek – namaluji ho, zarámuji, zasklím a pověším, nebo zkrášluji okolí penzionu, kde s rodinou bydlím...

Pane Hnyku, děkuji za rozhovor a přeji vám, aby vás „to“ popadalo často a aby sílila vaše touha předvádět se. al

A jako příloha jazykový koutek.

Milí pánové, pokud vás zradí fantazie, nechte se inspirovat panem Klicperou. Co říkáte takové modrooké fialince, tulipánku a karafiátku, kolčavičce, pěnkavičce, křepelice, holoubkovi, medvídkovi a slavičkovi či mému zlatohlávkovi. Milé dámy, vám mohu nabídnout pouze senohryza, hňupa, nedozrálého karabáčníka, starého mezka, rozdrchanou basu a poněkud málo upotřebitelného parukatého hejska a zplesnivělou paruku. Pro obé pohlaví pak vcelku neutrální zaklení „šibenice a kolo“.

al

Z pohledu diváka

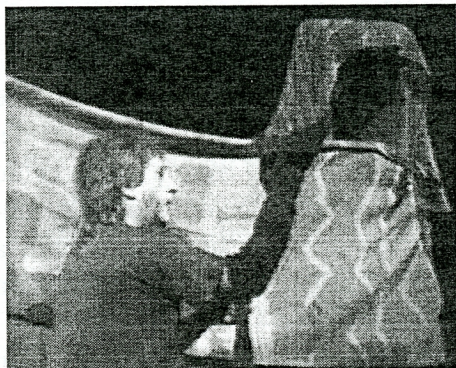
Pršelo, jen se lilo, blýskalo se, hřmělo, zkrátka vypadalo to, že přijde pěkná potopa. A byla opravdu moc pěkná. Mám ráda přehledná divadla, taková oddechová, která jsou úsměvná a lidsky hřejivá. Docela to dnes přišlo vhod, vítaná změna po tragédiích začátku týdne. Pro některé postavy sice „potopa“ měla tragické následky, ale přiznejme si, všichni jsme občas škodoblbi a cizí neštěstí vždycky potěší. Mne navíc potěšila Dorotka, která kantorovi prála „veliké příjmy“, nicméně od dob pana Klicpery žádná změna: jestliť stav kantorský stejně chudobný jako dřív. Ale na lístek do divadla mi zbude vždycky. mag

Čmukaři hladce i obrace

Kdokoliv se během čtvrtčního dopoledne pohyboval v blízkosti divadla Krakonoš, mohl zaslechnout dětský smích ozývající se z jeho útrob a posléze potkávat hloučky roz-

zářených dětí. Příčinou bylo jediné: představení Jaroslava Ipsera a Daniely Weissové „Pletené pohádky“. Pár minut po představení jsem je oba zastihla již se složenou scénou na jevišti.

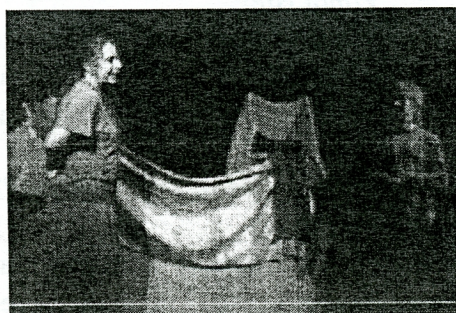
Vidím, že jste sbalení. To je obdivuhodné.

J.I. Hlavně je to lehké, snadno přenosné a všude se to vejde.

Viděli jsme Pletené pohádky, kdo z vás je vrchní pletař?

D.W. Byla to babička, teď už si budeme muset plést sami.

Byl to prvotní nápad uplést pohádky, nebo jste nejprve udělali

loutky, a pak vznikl název?

J.I. Většinou máme své pracovní názvy a teprve před vystoupením vybereme vlastní titul.

A co děti, to je přece náročné obecenstvo?

D.W. Bereme děti jako rovnocenné partnery. Děti jsou stejní lidé jako my, jen o pár centimetrů menší. Ono ťuťu, ňuňu vydrží jen chvíli. Pokud poznají, že je respektujete, respektují i ony vás.

Jak dlouho vznikala tato pohádka?

J.I. Pletené pohádky vznikly již před 17 lety a dokonce se hrály i ve Vysokém, ale tehdy to bylo

ještě s mojí první partnerkou.

D.W. Vlastě na nich pracujeme stále, zlepšujeme je a dohládujeme při každé zkoušce.

Stalo se vám někdy, že vás reakce dětí

zaskočila?

Při Pletených pohádkách snad ani ne, ale když jsme hráli Strašidelné pohádky Lárka Ičičoka. Děti na nás kolektivně a sborově křičely a opravdu se bály, protože místo prvních stupňů šlo o mateřské školy, takže jsme museli představení zastavit, kolegyně předstoupila před děti a uklidnila je. Zafungovala prostá větička, že přece v pohádkách vždycky vše dobře dopadne a dobro musí zvítězit nad zlem.

Děkuji za rozhovor.

da

Mým (našim i vašim) národům

Hej – jak s krásnou ozvěnou
řvalo by se na stráni,
Hej, národe ochotnický,
zíráš, jak čas uhání?
I ten, kdo si letos až
založil svůj spolek,
může za tři měsíce
obdržeti kolek,
k němu papír s nápisem
(bóže fakt to letí)
„tento spolek vznikl již
v minulém století“.
Pojďme pěkně pospolu
sepsat usnesení,
v kterém bude státí jasně,
pro co místo není.
Ve století budoucím,
které na nás čeká,
zkuste si to – já to zkusil
a děsně mě leká,
kolik nej – a kolik fuj
nechcem s sebou brát.
Snad dvě věci platí dál:
Divadlo chcem hrát.
Pro sebe a pro lidi,
neb ho máme rádi,
to, co bude falešné,
to nám musí vadit.
No – a chcem se setkávat
jako třeba tady!

Proto volám znovu hej!
Postavme se zády
k pomluvám a závisti.
Vždyť času je málo.
Kolik milých přátel již
tady s námi stálo,
čas jen dých a už jsou tam,
kde jsou jiné kraje.
Však my všichni jednou zas
spolu si zahrajem.
Pátek vklouzl do listí
v přebarevném čase –
brzy mráz vše pročistí!
Takže – za rok zase!
jh

„P“

Pátek. Po půlnoci! Pavel přišel patřičně přiupraven, pomuchlán, prozpěvující. Pohodil polobotky, přioděn padl přes postel. Probuzený papá pomžourává. Proboha, Pavle! Proč pozdě? Proč pomuchlán? Papá povzdychává. Připravuje přece Pavla pro pobývání před paními, pány, potažmo pubescenty patřičně. Poučuje: Přicházej potichu, poklidě, pospi! Patrně příště přidá pár polhlavků pro patřičné podtržení poček. Počkej, počkej, Pavle, pito-mo praštěná. Pavel pootočí pravou polovinu pobledlého pohle-

du, potichu podává přehled příčin pozdního příchodu: Papá, pomalu! Po práci převlek, přeholení. Pak představení „Potopy“. Po představení potopa piv, prcků, potykání. Pak půlnoc. Poslední povozy pryč. Pěšky. Proto pozdě.

Papá povzdychl, přikryl Pavla peřinou. Pavlíčku, Pavlíčku. Prý „Potopa“. Pěkná pitomost. Počkej, páteční příchod po práci – připravím patričné přivítání, pacholku. Pěkná potopa. Patrně podvádíš. Papá pomalu počíná pochrupávat! Pátek.

jh

Návštěvy

Naši přehlídku včera navštívil mj. umělecký šéf šumperského divadla Petr Král, aby poděkoval za příspěvek Vysockých na konto založené na obnovu Divadla Šumperk, jež před šesti lety – 24. října – vyhořelo. Letos 7. října bylo slavnostně znovu otevřeno Stroupežnického hrou Naši furianti. Petr Král poděkoval i jménem starosty Šumperku Ing. Petra Krilla a na zasedání přípravného výboru předal DS Krakonoš plastik, pamětní list a medaili zhotovené pro příležitost znovuotevření

jejich kulturního stánku. Zdržel se opravdu jenom krátce, protože večer ho čekala role Dubského ve Furiantech. Hraje se nejenom u nás. A to je dobře.

Další návštěvou, která nás potěšila svou přítomností, byla delegace z Městského kulturního střediska (MěKS) v Třebíči. V tomto městě, jak jistě všichni ochotníci vědí, se každoročně v květnu koná divadelní přehlídka a v jejím rámci se také vydává přehlídkový zpravodaj. Vede ho Stáňa Štěpánková, která je tedy vlastně naší kolegyní. O podmínky, ve kterých tvoříme my, se podrobně zajímala a při vší své skromnosti musíme říct, že nám trochu záviděla. Povídání s ní bylo velice zajímavé. Rádi bychom někdy využili její pozvání k návštěvě přehlídkové Třebíče. Do Vysokého se přijeli podívat také ředitel MěKS Marek Buš, hlavní ekonomka Slávka Pánková a výtvarník František Benda. Celé výpravě se věnovala předsedkyně přípravného výboru Svatka Hejralová, i když měla napilno, protože ji čekalo odpolední představení.

al

Pozvání na IV. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKU SENIORSKÉHO DIVADLA ZNOJMO 17. – 19.11.2000

Národní přehlídka seniorského divadla je koncipována jako příležitost k setkání, vzájemné inspiraci a předvedení výsledků práce divadelních souborů a skupin, které jsou nejméně z 50% složeny z osob starších 55 let.

Program přehlídky nebyl do uzávěrky tohoto čísla bulletinu d'ARTAMAn upřesněn. Programová rada přehlídky doporučila pořadatelům, pokud to časové, prostorové a ekonomické podmínky dovolí, přijmout všechny soubory a jednotlivce a jejich inscenace, které se přihlášily do stanoveného termínu. Zároveň rozhodla o tom, které inscenace a v jakém pořadí nebudou do programu zařazeny, pokud to uvedené podmínky nedovolí. Následující přehled přihlášených inscenací

a vystoupení je seřazen od těch, které určitě ano po ty, které možná ne.

- Senior klub Divadla Jesličky Hradec Králové
Aldo Nicolaj: **Podzimní koncert aneb Až se zima zeptá, nebudu se bát**
- DE FACTO MIMO Jihlava
Martin Kolář: **Voda na kafe**
- DIVADLO NA KOPEČKU, sekce „Starý blázní“
Jihlava
Wolfgang Kohlhaase, Rita Zimmerová: **Ryba ve čtyřech**
- ADIVADLO Havlíčkův Brod
István Örkény: **Stojí za to žít...?!** (Kočíč hra)
- Studio ADA Praha
A.P. Čechov: **Zina ti posílá pusu**
- Aureko II. Ostrava
Thomas Bernhard: **Divadelník** (monolog herce Bruscona)
- DS Děčín – Březiny
Felix Mitterer: **Na odstavné koleji** (ze souboru Návštěvní hodiny)
- Divadelní studio D3 Karlovy Vary

Karel Čapek: **Zločin v chalupě**

- Seniorská skupina Divadla SVATOBOJ Brno
Lubomír Krupica: **Podzim**
- Divadelní studio D3 Karlovy Vary
Oldřich Daněk: **Příběh flanderský**
- Studio ADA Praha
Arnošt Goldflam: **Zkouška**
- DS Děčín – Březiny
Karel Čapek: **Zločin v chalupě, Věstkyně**
- DS Sokola Jinonice Re-fektář Praha
L. Aškenazy: **Z dětských etud**
- DS Havlíček Neratovice
Robert Anderson: **Já jsem Herbert**
- DS Havlíček Neratovice
Oscar Wilde: **Dohazovačka**

Přehlídka se uskuteční
v prostorách Znojemské besedy a Jihomoravského divadla ve Znojmě.

Kromě hrajících souborů na ní budou vítáni všichni zájemci o divadlo. Organizátoři jim umožní pobyt za přijatelných cenových relací (nocleh za

dvě noci za cca 220,- Kč; volný vstup na představení), **pokud se přihlásí k účasti nejdéle do 15. října 2000** na adrese:

Znojemská beseda
do rukou Marie Strakové
Masarykovo nám. 22
669 01 Znojmo
tel. 0624 / 22 65 55

Valná hromada

Včerejší valná hromada Vobskočáku probíhala podle obvyklých korupčních pravidel. Přinášíme z ní úzkou fotoreportáž (z nedostatku místa). Podrobnosti přineseme zřejmě v příštím tisíciletí.
ph

Dnes naposled!

Dnes se naposled nabízí možnost zastavit se u prodejního stánku s odbornou repertoárovou divadelní literaturou a vybrat si pomůcku, která bude oporou vaší divadelní práce.

Hledáte například svůj příští titul? Možná ho naleznete mezi 21 texty her pro dospělé a 16 texty her pro děti.

Dnes naposled je na KDP také možnost objednat si bez dalších nákladů předplatné Amatérské scény, abyste o všem amatérském divadelním dění věděli včas.

Nezapomeňte!

Dnes naposled!

Hodinu před večerním představením!

U vchodu do velkého sálu divadla Krakonoš!

ms

At' váš soubor nechybí!

První zpracování dějin českého amatérského divadla je na světě a také ve Vysokém. Tým odborníků pod vedením prof. PhDr. Jana Císaře, CSc. připravil rozsáhlé dílo, které by nemělo chybět ve vaší knihovně. **Cesty českého amatérského divadla**, jak se dílo jmenuje, má tři části, které jsou koncipovány do čtyř knih. První dvě si můžete pořídit v divadle Krakonoš. Jejich názvy jsou Vývojové tendence a Bibliografie. Zbývající dvě knihy se připravují pod názvem **Místopis**. V něm by se měly objevit všechny soubory, co jich bylo a je, pokud o nich byly dostupné informace.

Pokud máte pochybnost o tom, zda redakce o vašem souboru má informace, spojte se obratem s panem Jiřím Valentou z IPOS-ARTAMA. Ještě jednou uvádíme jeho telefon 02/61 21 56 84-7. Případná bílá místa se pořád dají zaplnit. Pozor, první kniha A-M půjde záhy do tisku!

ms

*Včerejší
Kytičkou pro Ládu provázel
Dušan Zakopal*

*Vlastimil
Ondráček – Helena Ondráčková
Karel Čapek: Zločin v chalupě*

*Jiří Hlávka -
Marcela Hlávková
Oldřich Daněk:
Příběh flanderský*

*František Živný – Marie Živná
Anderson: Já jsem Herbert!*

*Jaroslav Vondruška – Helena
Vondrušková
Slávka Hubačíková
F. Šamberk:
Blázinec v prvním poschodí*

Vážení čtenáři,

doporučujeme vaši pozornosti báseň Jiřího Hlávky ve Větrníku číslo 6 na straně 5, kde v poslední sloce použil naprosto netypický, tzv. rozdělovací rým, jenž přímo svědčí o mistrově genialitě.

Předpověď počasí na pátek:

Oblačno až polojasno, ráno místy mlhy. Minimální teploty 9-5°C. Maximální teploty 11-15°C, vítr mírný jiho-východní 3-6 m/s.

Anketa

86 dětí se ráno nedalo poplést a věnovalo pohádkám 748 hlasů. Dopoledne to bylo 137 dětí, které se složily na 1023 hlasů. Odpoledne si předplatilo místo v nekách 80 lidí 746 hlasy. Večer pak herce uplatilo 113 neplavců 1046 hlasy.

Hádanky pro ty, co mají dlouhou chvíli

Řešení z minulého čísla:

Přísluví: Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá.

Řemeslo: „Obuv mazávali lidé rozpuštěným lojem. Aby byla černá, přidávali do něho kopt (saze). O kopt se starali koptaři. Chodili dům od domu a nabízeli své černé zboží za laciný peníz. Bývali

umounění, z toho bylo pořekadlo: Jdi se umejt, jsi jako koptař.“

Včerejší přísloví správně přetlumočili Hanka Str., David H. a Pavel Hrabec, DS Boleradice.

Dvě odpovědi k zaniklým řemeslům:

Koptaři byli řemeslníci, kteří vyráběli dřevěné kopistě na míchání těsta. Pavel Hrabec, DS Boleradice.

Kopt je saze. Mohli by to být kominíci, ale také něco úplně jiného. Hanka Str.

Dneska si můžete lámat hlavicky nad

přísluvím:

Chemická sloučenina kyslíku a vodíku, jež produkuje minimálně decibelů, působí erozi na vrstvy hornin, uložených podél její trasy.

a

řemeslem:

Kdo to byli sekerníci? red

Jídelníček

V pátek si na nás páni kuchaři vymysleli: k obědu zelnou polévku a smažený karbanátek, ke kterému bude přiložena bramborová kaše a okurka, k večeři tajuplnou Krkonošskou směs s dušenou rýží.

Sponzoři XXXI. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

RP & S.r.o.

EPRONA

Die Garten - Galerie

R Sager

Gonten Švýcarsko

KB

KOMERČNÍ
BANKA a.s.

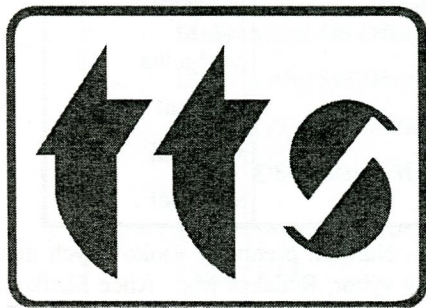
ŽELEZÁŘSTVÍ *z/skoly*
domácí potřeby - elektro

COMPUTER SHOP
CS23

MINOLTA

ALFASPED
LOGISTIK S.R.O.

BOLJA

Gema
Turnov

Abyste nebyli smutní...

**Zazvoní telefon. Otec zvedá sluchátko.
Než se stačí ohlásit, ozve se ve sluchátku
hlas:**

„To jsi ty, žabičko?“

**„Ne,“ odpovídá otec, „tady je majitel
rybníka!“**

Al' žije prezident!

Program na zítřek

9:30	rozborový seminář	malý sál
10:30	přípravný výbor	
11:00	KPR	spořitelna
11:30	loučení s DS Brněnec	malý sál
13:00	DS Ořechov Strakonický dudák	velký sál
16:00	DS Ořechov Strakonický dudák	velký sál
18:00	loučení DS Ořechov	spořitelna
19:00	slavnostní setkání	malý sál
20:30	slavnostní zakončení	velký sál
potom	Sejkorák – hudba Sonet	velký sál

MINOLTA

Větrník, zpravodaj XXXI. KDP – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Mgr. Alice Sládková, Daniela Hejralová, Markéta Strašrybková, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, videofoto David a Aleš Hejralovi, Jan Pohanka, video Standa Šmíd.

Náklad 200 ks Cena 6 Kč.